EBÛ ALİ SAKAFÎ

Evliyânın büyüklerinden. İsmi, Muhammed bin Abdülvehhab’dır. Ebû Hafs Haddad ve Hamdun Kassâr’ın sohbetlerinde bulundu. Dîni ilimlerde üstad idi. İlim dallarının hemen hepsinde ihtisas sahibi olup, tasavvuf ilminde kâmil bir zat idi. Evliyâ arasında çok iyi konuşanlardan olup, dünya işlerinin afetlerini ve nefsin ayıplarını anlatanların en büyüğü idi. 328 (m. 939) senesinde vefât etti. Vefât ettiği zaman, seksen yaşındaydı.

Ebû Ali Sakafî’nin rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) **“Her kim Cum’a namazına gelirse, gusül abdesti alsın”** buyurdular.

Ebû Ali Sakafî buyurdu ki: “Kişi, şu dört hasletten gâfil olmamalıdır. İlki doğru söz, ikincisi doğru iş, üçüncüsü samimî dostluk, sonuncusu ise emanete sadâkat ile riâyet olmaktır.”

“Bir kimse âlimlerin sohbetinde bulunur, fakat onlara hürmet etmezse, onlardaki feyz ve bereketlerden mahrûm kalır. Onlardaki nûrlar, kendisinde asla zuhur etmez.”

“Allahü teâlâ, amellerden iyi olanını, iyi olanının da ihlâslı, samîmî olanını, samîmî olanının da, ancak sünnete uygun olanını kabûl eder.”

“İlim; cehâlete karşı kalbin hayatı, karanlığa karşı gözün nûrudur.” “Bir kimse dünyâya yönelirse, dünyâ meşgaleleri onun için afettir.” “Bir kimsenin, nefsinin istek ve arzuları galip gelirse, aklı gizli kalır.”

“Elde tutmak gereken en uygun şey nefsin, yenmen gereken en uygun şey ise arzu ve isteklerindir.”

“Dürüst olmayan birinden doğruluk bekleme, edebsiz birinden edebli olmasını bekleme.”

“Sağlam bir dal, ancak sağlam bir kökten çıkar. Şimdi hareketlerin sıhhatli ve sünnet üzere olmasını isteyen kimse, önce kalbindeki ihlâsı sıhhatli hale getirmelidir. Zira zâhir amellerdeki sıhhat, bâtın amellerindeki sıhhatten hâsıl olur.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Nefehât-ül-üns sh. 249

2) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 315

3) Tabakât-üş-Şâfiiyye cild-3, sh. 192

4) Tabakât-ul-kübrâ cild-1, sh. 107

5) Risâle-i Kuşeyrî sh. 153

6) Tabakât-us-sûfiyye sh. 361

7) Tezkiret-ül-evliyâ sh. 413